

PROVERBE

ECOURI

1

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

ECOURI

CONȚINUT ȘI MODALITĂȚI ÎN PROZĂ

La marginea pădurii

Doi prieteni în urechea acului

Victor Kernbach

Românii spuneau: cine e prieten cu toți, nu e prieten cu nimeni. Bineînțeles, oamenii sunt ființe diferite și nu poți găsi limbaj comun, ba încă și inimă, în același timp cu un om care iubeste ce iubeste și cu altul care iubeste tocmai ceia ce ai urât mereu.

Omul are nevoie să se cunoască, și el vrea din când în când să-și vadă greutatea reală, figura adevărată, prețul. Spaniolii spun că nu este oglindă mai bună ca prietenul vechi. Mă duc la prietenul meu și îl întreb dacă am făcut bine și simt străduința lui, nu de a fi obiectiv, căci este, ci de a-mi fi mai folositor decât crede că poate fi. Dacă mă supăr când mi-a spus că am greșit, nu-l simt prieten: el nu mă pizmăuște, nu vrea nimic de pe urma mea, mă vrea pe mine în contextul idelilor noastre. Dacă i-am întors spatele după aflarea unui adevăr obiectiv, explicat fără ură și părtinire, el va găsi neapărat un proverb francez pe care-l va găsi cu amărăciune: cine nu-ți mai e prieten, nu ți-a fost niciodată.

Lucrurile omenești sunt furtive, gingașe, ductile — când ții de zonele întinse pe care le numim într-un fel sau în altul sufletesti. Ai observat că doi prieteni vechi se înțeleg cu jumătăți de frază, chiar când scormonesc în conversație idei insolite? Eram de față la o dispută ideală, cu argumente logice și cu glasuri scăzute, iar la un moment dat amândoi începuseră a vorbi cam odată; soția gazdei i-a și întrebat: — Voi mai înțelegi ceva dacă vorbiți în același timp? Ei se mirară, fiindcă nu observaseră că vorbeau simultan, urmărindu-se fiecare pe sine și reciproc. Din disputa aceea a ieșit mai târziu o idee publicată, bineînțeles, nouă. Poate că uneori ei nici nu pronunțau cuvintele, numai silabe, folosind un soi ciudat dar probabil străvechi de stenografie, în care rolul principal îl avea circuitul bilateral de biocurenți. Într-o zi, reglate pe aceeași lungime de undă. Iată de ce un proverb arab confirmă că doi prieteni pot sta împreună și în urechea acului.

Sint adesea și accidente care înmănușează o prietenie autentică: ele se pot preveni prin lupta contra superficialității purtate de amândoi înși care s-au verificat prieteni. Altfel — un proverb indian ne previne: nu rupe firul prieteniei, că dacă-l legi iarăși, rămâne nod.

(Urmare din pag. 1)

ani de la premieră — când decururile au ajuns zdrențe, iar actorii sînt plictisiti — sau unele spectacole nesărate la teatrul de estradă — spunea inginerul Popa Lucian de la IPROMET. „Sînt unele spectacole de-a dreptul degradante și triviale — completează inginerul N. Damian de la aceeași instituție. Mă refer la unele reviste și în special la filme”. Am văzut săli pline la „Angelica” sau „Cel 7 din Teba” ca să nu dăm decît două exemple. Miile de tineri care au pierdut vremea la asemenea filme nu sînt nici măcar răsplătiți la filmele următoare. Este o adevărată criză de desfacerea producțiilor cinematografice străine. În ancheta noastră am pus următoarea întrebare unui grup de tineri de la Uzinele „Autobuzul”: „Ce film v-a plăcut mai mult? Povestii-le subiectul. Inutil efort. Tinerii și-au amintit de titlurile unor filme și atît.

Cîteva cuvinte și despre televiziune. Micul ecran te hipnotizează adesea și între o

emisiune bună și una proastă stă și așteptînd fiindcă și aici ca și la teatrul sau cinematograful nu știi cînd ai o surpriză plăcută și una care înseamnă pierdere de timp. „Mult timp îmi răpăște și programul de la televiziune care de puține ori este bun, spune Lefter Tereze de la Combinatul polițesc „Casa Scintei”. As putea să amintesc — continuă ea — emisiunea intitulată „S-a întimplat la patinoar”. O imagine proastă, sunet nesincronizat, iar momentele lipsite de inspirație. Tot fără inspirație sînt și unele programe de muzică populară. Al mereu în față aceeași orchestră care cântă și cîntă pînă te amețește. Asemenea imagini ar putea fi alternate cu peisaje, dansuri etc.”

Subscriu la această părere Movilă Eugenia, Gh. Bădeanu, Maria Lupa, de la aceeași întreprindere, și încă mulți alți tineri.

Cuvîntul calitate, reprezentînd un deziderat general, trebuie să-și găsească și în acest

sector rezonanță suvenită. Este adevărat că cel care se face inovativ de furtul de timp în sala de spectacol nu pot fi găsiți cu ușurință. Dar tot alîd de adevărat este și faptul că fiecare dintre tineri pot fi proprii controlori de calitate în alegerea și frecventarea spectacolelor de înaltă tinută artistică.

Și dacă actual de cumpărare a unui bilet de spectacol a început să semene tot mai mult cu cel al cumpărării unui loz — cîștigii sau nu cîștigii? — simpla preocupare a peticului de hirtie care-ți dă dreptul în sala de spectacol a devenit un notoriu mîncător de timp. Iată ce spune, de pildă, inginerul Popa Lucian: „Aflî un spectacol bun, undeva, te duci acolo și dai de „coadă”. Dacă ești grăbit renunți, dacă nu, aștepti zeci de minute. Și într-un caz și în celălalt ai de pierdut ceva”. În primăvara anului trecut, în ziarul nostru s-a publicat ancheta „Din nou despre un bilet în plus”. Cu acest prilej întreprinderea cine-

matografică orășenească București își propunea luarea citorva măsuri pentru oare: inițierea unei agenții de bilete pentru spectacolele de premieră; abonamente cu valabilitate generală; abonamente pe un repertoriu ales de spectator. Credem că a trecut destul timp ca să putem întreba: ce s-a întimplat cu aceste propuneri valoroase? Cine a împiedicat întreprinderea să le pună în aplicare?

„Șed și tot șed în ședință”

„Cine-mi fură timpul liber? Ședințele, care de multe ori țin prea mult și care tot de multe ori nu realizează nimic” — I. Petrescu. „Ședințele în care se bate apa în piua sînt evident pierdere de timp” — Anton Tănase. „Nu știu cum se face că aproape în fiecare săptămînă avem cîte o ședință” — Micu Ileana. Acești tineri lucrează la Combinatul poligrafic „Casa Scintei”. Reprezintă oare o tradiție aici ședințele lungi

și plicticoase? Nicidecum. Ne-au vorbit despre ele și alți tineri. Ședințe în care problemele se dezbate la un nivel general neinteresant sînt înfrînse de la organizațiile U.T.C. din întreprinderi pînă la cele organizate de comitetele raionale. Iată un exemplu: „Eu lucrez la tieldruck la „Casa Scintei” — spune Stan Nicoleta. Am fost chemată la Comitetul raional U.T.C. 30 Decembrie să particip la o ședință a activului salariat și vîntuar în care s-a dezbătut problema școlilor. Pentru mine discuțiile au fost total neinteresante.”

„Uneori este și vina noastră — intervine din nou Micu Ileana. Ședințele organizației U.T.C. sînt programate la ora 15, dar întotdeauna pierdem 20—30 de minute pînă se adună toți tinerii. Săptămîna trecută a fost programată o ședință. Au venit acolo cîteva fete, am așteptat și pînă la urmă s-a amînat din lipsă de participanți. Fusesse o mobilizare necorespunzătoare”. Am putea continua și cu alte exemple. Discuțiile inutile,

ședințele lungi și plicticoase reprezintă aproape un viciu. Și pericolul de continuare îl reprezintă lipsa de opinie față de palavrăgii și ședințomani, deseori socotiti „băieți simpatici”.

Supermagazinele și cele de tip „inventar”

E o plăcere să te muți într-o casă nouă. Apă curată, căldură; totul este curat. Pentru traiul zilnic ai nevoie și de altceva. Iată ce spune Mariana Tolan, desenatoare la IPROMET: „Locuiesc în cartierul Bercei-sud. De doi ani s-au mutat oameni aici, dar ca să cumpere unele mărfuri trebuie să plece cu autobuzule în oraș. Nu există încă un complex comercial în care să găsești tot ce-ți trebuie. De fapt și un telefon, un simplu telefon, te costă o groază de timp. Trebuie să mergi cu autobuzul 5—6 stații pînă la cartierul Nitu Vasile unde se află primele telefoane publice”. Pe Calea Grivitei populația a crescut de cîteva ori — au rămas însă aceleași mici magazine alimentare împrăștiate la distanțe mari. Întotdeauna pentru carne, zahăr sau ulei eu trebuie să merg la gară sau în Piața Chibrit deși mă aflu la jumătate distanță de cele două puncte” — Ana Costrus, muncitoare la filatura „Dacia”.

Si acestea sînt doar două exemple. Adesea presa a subliniat faptul că în noile cartiere complexe pentru deservirea populației sînt în mare întîrziere față de construcțiile de locuințe.

Acolo unde s-au construit și

amenajați supermagazinele cu autoservire ele și-au dovedit din plin eficiența. Din păcate aceste mari magazine, („Unic”, „Bitolia” etc) sînt în număr mic. De aceea au o mare importanță de cumpărători, și, în plus, funcționari cu un număr restrîns de casieri, ajungîndu-neori la același număr comun: o pierdere de vreme egală cu aceea din magazinele obișnuite unde pentru fiecare fel de marfă stai la poadă, fai bon etc.

Sînt și magazine unde pierzi vremea fără măcar să intri în ele; sînt magazinele pe care le-am numit „tip inventar”. Iată un singur exemplu concludent. La sfîrșitul anului 1966, magazinul de specialitate pentru piese radio și magnetofone din strada Academiei a fost în inventar aproape o lună de zile. Cînd s-a deschis, la raioanele sale s-au format desigur cozi. Am discutat cu responsabilul magazinului, tovarășul Dănuț Sterea.

— La noi totdeauna sînt cozi. Astăzi, cînd electronica a pătruns în fiecare casă, este un volum mare de desfacere, iar noi într-un asemenea magazin unde un vînzător trebuie să știe să dea cumpărătorului lămuriri de specialitate, lucrăm și cu oameni care au provenit din sectorul de mărfuri de uz casnic — oameni care mai înainte de a vînda lămpi radio și traziitoare au vîndut crăiți și ligheane.

(Continuarea anchetei într-unul din numerele viitoare)

1. Iulian Neacșu

Metrul și exigențele reale ale prozei

2. Constantin Stoiciu

În prim plan: Dimensiunea spirituală a noii epoci

perii nici o clipă „omul de azi” sau „omul de mine”, ci totul se potrivește „omului în general”. În mod firesc, tentația de sine duce, în aceste cazuri, la solipsism. Odată discutiind cu un fel de coleg de breasla, din una în alta, mi-a povestit o schiță recent scrisă în care cineva își petrecea timpul mingînd o pisică. Mă rog, mingiile fiecare ce ne place, mi-am zis, dar cum se făcea că povestirea ne-a prins în mijlocul străzii și intrucit o mașină înainta spre noi dementă, m-am ferit trăgîndu-l și pe celălalt pe trotuar. Iată însă că în loc să aud vorbe de mulțumire, acela mi-a aruncat grav: „Nu-l iubesc pe cei care se tem de moarte!” A-cum e bine să-mi amintesc că acela refuzase să se prezinte la catedra provincială după sfîrșitul facultății pentru a se dedica scrișului cîmping parale pe scrișul și figuri de la părinții pensionari.

Exemplul e o excepție regretabilă, dar nu pot părăsi întrebările: cum rămîne cu experiența de viață a scrișului? Cum rămîne cu cinstea și cu seriozitatea? De aceea găsesc că acea „ofensivă a faptului mărunț” de care am fost învinuți, e în mare măsură reală. Pe de altă parte ar fi absurd să se pretindă fiecărui dezbaterii numai a marilor probleme ale existenței. Hemingway observa că scriitorii se ocupă mereu de aceleași teme: munca, dragostea, lupta, moartea... dar cine a reușit să le epuizeze? În aceeași măsură sînt impuse literaturii stările de euforie spirituală, preocuparea pentru reflecție, pentru stadiile de gândire parcurse în înțelegerea lumii. Dar purtătorul a-celor determinări trebuie mai întîi să aibă o existență socială și abia după aceea o existență literară. Robinson Crusoe nu e decît metafora omului deodată singur, izolat în noile rînduiri capitaliste.

Cîteva cuvinte despre experiment. După cîte știu, primul experiment l-a făcut filozoful elin Empedocles, ceva

o schiță și o năvelă diferențiere se realizează în primul rînd prin timpul epic propriu-zis, acesta condiționează cadrul, năvela, eroii, năvela-cum cantitatea de text. Schița nu are fixat un număr de pagini, în principiu în ea există un singur erou, într-o singură situație. Năvela e nedeterminată în timp, în ea n eroii sînt puși în n situații. Diferențierea se face atunci între categoria de singular (particular) și categoria de plural (general), arbitrajul fiind calitativ ca realizare artistică. Or, un prozator ar putea foarte bine să se mențină cu un erou unic într-o situație unică, descompunîndu-l și recompunîndu-l „en relenti” miscările pe zeci de pagini, iar altul ar scrie o năvelă de 100 de pagini, dintre care 99 ar fi de bagaj, nerealizate. Prima ar fi putut fi năvelă dacă-și depășea condiția inițială, iar a doua schiță dacă ar fi renunțat la ea. Împărțirea lung-scurt în literatură nu ascunde decît incapacitatea de analiză estetică a celor care o absolutizează. De aici opoziția dintre faptul mărunț și faptul „gigantic”, între ceea ce unii consideră semnificativ și nesemnificativ în proză. Cred că și aceasta este o falsă problemă pentru că ignorăz autorul în favoarea temei abordate de el. „Vinovăție” de „ofensivă faptului mărunț” și a nesemnificativului sînt lipsa de talent, de cultură și de efort, năvela-cum cinematografele, cafenelele, magnetofonele, parcurile, copilăriile eroilor. Stabilirea unor „impracticabile” în literatură pare a fi numai neserioasă, iar neseriositatea unor direcții de posibile cunoașteri, pe motiv că sînt „minore”, apriorică. (Una din reușitele romanului românesc „Groapa” lui Eugen Barbu, aparține de altfel unei direcții socotite pînă nu de mult, dacă nu și azi, „minoră”). Recomandările de căpătare de experiență vie, recomandări ce li se fac tinerilor scriitori, mi se par că sînt provocate de confuzia între experiențele și greșelile proprii celui care le dă. Tema depinde de autor, nu autorul de temă, de aceea mai bine ar fi să se discute din acest punct de vedere, stabilindu-se în primul

rînd valorile autentice în opoziție cu non-valorile pe criteriul strict estetic. Cred că a fost un moment de reviriment al schiței, o foarte bună scoală de creație în care tinerii s-au silit să risipească cît mai puțin hirtie. De aceea, am mari speranțe (unele îndeajuns confirmate) în năvele și romanele pe care le vor da de acum încolo Nicolae Velea, Fănuș Neagu, G. Bălăiță, Sorin Titel, cit și mai tinerii D. Tepeș, Sinziana Pop, Horia Pătrașcu, Alexandra Tirziu și bineînțeles, eu.

2

Precizez de la bun început că cele ce urmează sînt credințele unei persoane aflate în pauză, ale unui debutant cu mai mult sau mai puțin talent, și de la nivelul învățămîntelor aduse de un volum de povestiri.

De mai mulți ani se discută despre un fenomen al tinerilor în literatură. Cu precădere s-a pus chestiunea contribuției lor novatoare, a experiențelor lor. Faptul mi se pare semnificativ. Fusesse constatată ineficiența literaturii roze, sablonare, didactice, împănată cu lozincărie sterilă. Cîteva buni scriitori (Nicolae Velea, Fănuș Neagu, Ion Băieșu ș.a.) au arătat drumul ce trebuia urmat. Ciudat însă, retinută artistică a celor mai tineri prozatori, de o vîrstă cu socialismul, ferii de ororile războiului și de celelate dinaintea războiului, a devenit deodată limpede și liniștită, în cele din urmă toată lumea a învățat să scrie frumos, și în loc ca ponderea cea mai grea s-o ocupe acum în creării problematica socială, transfigurarea artistică a devenirii revoluționare — proces în care fiecare membru al societății, inevitabil, s-a aflat antrenat — a apărut fenomenul tentației de sine, al timidei aspirații personale către puritate morală, către sinceritate și apropiere între oameni, sentimente de altfel laudabile și legitime, socialismul aducînd noi valori morale. Firește, dacă autoexprimîndu-ne, am reușit să reliefaș o trăsătură generală, specifică zilelor noastre socialiste și dacă am făcut lucrul acesta cu sinceritate și talent, nimeni nu va avea nimic de obiectat. Dar dacă ne apucăm să pictăm sentimentele și inefabilul, treaba e bună numai pe jumătate, iar dacă o facem de mai multe ori, dacă uităm sau nu învîntăm să mai scriem și altfel, se nasc o multime de întrebări care nu ne fac plăcere. Se ajunge adică la situația în care ceea ce ni s-a comunicat despre un sentiment oarecare sau un inefabil oarecare se constituie ca un universal, pentru că nici sentimentul X și nici inefabilul X n-au nici un gram de social, nu desco-

- Știri interviuri reporta
- je ● Știri interviuri repo
- rtaje ● Știri interviuri re
- Știri interviuri reporta
- je ● Știri interviuri repo

INFORMAȚII

VACANȚĂ... CU ANTICIPAȚIE

ORIZONT '67

Arhitectul
TIBERIU RICCI
ne vorbește
despre :

CENTRUL DE TELEVIUINE BUCUREȘTI

Răsfoim colecția ziarului „La Bicăz a început săparea tunelului...”, „La poalele Făgărașului — un nou oraș...”, „In cetatea petrochimică...”, „Terminocentrala de la Luduș a intrat în funcțiune...”, „Noi unități de cultură și de sănătate...”, „Institutul politehnic — București...”, „Hidrocentrala de pe Argeș...”, „Linii de înaltă tensiune la Porțile de Fier...”, „Alături de Hunedoara și Reșița — marea Combinat siderurgic — Galați...”, „Oameni, locuri, întâmplări, imagini ale dinamicii evoluției spre progres a țării. Uriașilor energetici li se alătură uriașii metalurgici; orașelor noi, moderne — locuințe civilizate, magazine elegante și bine aprovizionate. Pe scurt: civilizație și confort.

La orizontul fiecărui an calendaristic — într-o cadența pașilor istoriei noi edificii industriale, sociale, culturale.

Să facem un scurt popas pe vechia cale a Dorobanților. Obișnuitul semn al „Atențiune, șantier!”, ne conduce privirea spre un loc pe care mai ieri îl știam pare cu zvon de hiroană copilărească. Acum, încercând să deosebim un prim corp de clădire înălțat — etaj după etaj — silueta torții întreprinderii de construcții-montaj nr. 1 dau viață unui important edificiu al cincinalului: **CENTRUL DE TELEVIUINE — BUCUREȘTI.**

Cum și ce va fi — iată întrebări — al căror răspuns l-am solicitat arhitectului șef al proiectului — conf. univ. **TIBERIU RICCI.**

— Foarte pe scurt e greu de răspuns. Dar nu și imposibil. Deci, să încercăm o schiță a celui ce va fi lăcașul din care va pleca spre telespectator noutatea, știința, arta, cultura. Ansamblul studiourilor de televiziune îl vor forma patru corpuri: al studiourilor, cel destinat atelierelor — producție, cel redacțional și de film. Corpul central — al studiourilor — cuprinde 3 studiiouri mari, un studiuou de dimensiuni mai reduse destinat jurnalelor de actualități, un studiuou mic pentru înregistrări muzicale și două studiiouri pentru cronică, colocuți în jurul mesei rotunde etc.

Toate încăperile necesare aprovizionării, confecționării și adaptării decorurilor, butaforiei, precum și costumelor indispensabile activității de platouriile studiourilor — formază corpul de producție-ateliere. Un portic închis cu spațiul de preamontaj va asigura un transport ușor și nestingherit.

Toți cei ce pregătesc pro-

gramul în ateliere sau pe platouriile de filmare — redactori, regișori, operatori, graficieni, scenografi etc. — au în ansamblul arhitectural un corp cu dimensiunea cea mai înaltă: 13 nivele.

În sfârșit, construcția a patrule corpuri de film — cuprinde toate funcțiile necesare prelucrării peliculei în gaste (16 mm) — pentru activitatea specifică emisiunilor zilnice televizate (știri, jurnalele de actualitate etc.).

În general s-a urmărit ca întregul ansamblu să realizeze și să răspundă în întregime cerințelor unei producții de înaltă calitate și cu posibilități multiple de adaptare cerințelor de viitor. Între acestea, pentru a satisface parțial curiozitatea, la vitorul I se înscrie transmiterea simultană a două programe, la vitorul II: emisiunile în culori... Beton, sticlă, piatră, ceramică și mozaicuri prelucrate — iată materia primă, de bază, a vitorului edificiu, desfășurat pe o suprafață de 6,25 hectare...

— „Edificiu de fapt intrat în prezent, după cum ne-o confirmă zilnic constructorii. Ceea ce e nou nu spun încă, sint detaliile tehnice. V-am ruga, deci...”

— Viitoarele studiiouri vor fi dotate cu agregate moderne, de înalt nivel tehnic, care vor asigura o mai bună realizare a emisiunilor și o transmitere de înaltă calitate. Aș vrea să menționez că toate transmisiunile „în direct” pot fi înregistrate pe peliculă sau bandă magnetică, creindu-se astfel posibilitatea retransmisiilor lor.

Un alt element de „detaliu” — s-a urmărit din proiect efectul plastic arhitectural al ansamblului. Disponerea în adâncime pe mai multe planuri a celor 3 corpuri de clădire față de corpul redacțional mai înalt și înscrisura în peșajul de parc a constituit, de asemenea, o preocupare deosebită amenajându-se și completându-se plantațiile existente; lucrări de artă statuare, două oglinzi de apă (la intrare și în curtea de lumină interioară), alei, spații verzi libere etc. — sint elemente care întregesc, e drept deocamdată în machetă, întregul decor.

Multe dintre elementele acum în machetă vor prinde viață în acest an. Apoi celelalte.

— Vă mulțumim. Curiozitatea cititorilor satisfăcută acum doar, printr-o schiță, va fi deplină când posturile de televiziune vor transmite programul I și programul II; și cind de pe aceste posturi, retrospectiv, filmul — început cu de pămînt excavată, — ne va reconstitui întreaga muncă de îndlțare a acestui nou și important edificiu de cultură.

FLORICA POPA

Oră de curs la Școala tehnică de stenografie

SPORT • SPORT

Unde sînt atleții seniori ?

● Turneul zonal de șah de la Vinjacks Banja a intrat în faza partidelor decisive și marea meștru român Florin Gheorghiu, continuă să fie nelavins. În runda a 10-a jucind cu piesele negre, Gheorghiu a obținut o victorie rapidă (la mutarea 25-a), în fața lui Bilalp. Tot cu negrele, iugoslavul Matanovic a câștigat la Vizantiadis și a trecut în fruntea clasamentului datorită remizei obținute în partida interuptă din runda a 8-a.

● Stadionul Gulești din Capitală, găzduiește astăzi cu începere de la ora 15,15, meciul amical de fotbal dintre formatiile bucureștene Rapid și Politehnică. În deschidere, la ora 13,30, se vor întâlni echipele Tehnometal și D.R.T.A.

● Astăzi, la Cluj, în cadrul seminarelor „Cupa campionilor europeni” la tenis de masă (masculin) campioana României, echipa C.S.M. Cluj, întâlnește într-o partidă care se anunță echilibrată, formația suedeză Leksborg B.T.K.

● La Copenhaga s-a desfășurat întâlnirea internațională amicală de handbal dintre selecționatele masculine ale Danemarcei și U.R.S.S. La capătul unei partide spectaculoase, sportivii sovietici au obținut victoria cu scorul de 17-15 (11-6).

● La Clermont Ferrand (Franța), s-a disputat întâlnirea internațională de lupte dintre echipa A.S. Montferand și formația iugoslavă Proleter. Victoria a revenit gazdelor cu 6,5-4,5 puncte.

Ne-am obișnuit pînă acum să considerăm concursurile de sală ca o anexă, un auxiliar al sezonului de vară și astfel să nu le acordăm importanța cuvenită competițiilor atletice în general. Practica însă a dovedit contrariu. Cele mai dezvoltate țări în activitate atletică au un bogat sezon competițional de sală, fără ca acestea să stînjenească realizarea marilor performanțe vara. Este și normal, fiindcă renunțarea totală la forma sportivă, cum se întâmplă înaintea, și de ce nu am recunoaște, atleții noștri mai practică această metodă în mare parte și astăzi, a trecut în domeniul istoriei antrenamentul sportiv. De altfel avem la îndemînă un exemplu excelent în atletismul nostru — Șerban Ciocînă. După ce în țară și în timpul verii și chiar în competițiile lui cele mai importante (campionate europene și concursul preolimpic de la Mexico) să îmbunătățească recordul țării. Dar Ciocînă rămîne o excepție... Concursurile de sală desfășurate în București în ultimele săptămîni s-au desfășurat cu... absența aproape totală a seniorilor. În schimb la juniori, în ultimul concurs, cifra au trecut de nivelul medicocriticii. E drept că juniorii și-au realizat recorduri personale lăsînd impresia că nu se vor oprir aici. Astfel Nichifor Ligor (S.S.E. 2) a sărit la prîjină 3,90 m înscrinîndu-se printre juniorii pretenzenți la supremația acestei probe. La greutate, Dorin Rădulescu (Metalul) și Ion Cioacănescu (I.C.F.) în urma unui frumos duel au realizat noi recorduri personale: 14,21 m și respectiv 14,24 m. Se cuvine să salutăm în sfîrșit măsura federației de atletism ca la concursul republican de sală și la celelalte competiții cu caracter republican, juniorii mari să folosească materialele seniorilor, după cum o măsură binevenită luată de comisia orădească de atletism este de a limita numărul participanților la concursurile de sală, și de a organiza în cursul săptămîinii concursuri pentru trecerea standardului de către cei ce nu au fost admisi în concurs. Păcat că alături de eforturile de a se îmbunătăți condițiile de participare în concurs nu se găsește și o soluție pentru amenajarea pistei din sala Floreasca II care este sub orice critică. Fîind prea moale ea „înghițe” multe zecimi în probele de alergări și garduri și mulți centimetri săriturilor în lungime. Este, de asemenea, necesară utilizarea celorlalte terenuri acoperite din București (Steaua, Dinamo, Viitorul) pentru concursuri, atît de necesare în actualul sezon.

SILVIU DIMITRESCU
antrenor de atletism

Automatizarea unor legături telefonice interurbane

La noua centrală telefonică din localitate a început montarea echipamentului pentru automatizarea legăturilor interurbane, intrarea în exploatare fiind prevăzută pentru sfîrșitul anului. Orice abonat din Brașov va putea obține astfel legătura cu orașul București sau cu localitățile de pe litoral, prin formarea de la domiciliu a numărului respectiv, fără intermediul operatorilor din centrală.

Macheta noului centru de televiziune București Foto: AGERPRES

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

Un plus de calitate pe fluxul liniilor de reparații

În această perioadă în S.M.T. activitatea de bază rămîne însă revizuirea și repararea tractoarelor. Stadiul actual indică necesitatea concentrării atenției în două direcții principale: 1) urgentarea reparațiilor pentru efectuarea întregului volum planificat pînă la 20 februarie; 2) ridicarea gradului calitativ al reparațiilor și aplicarea unui regim riguros de economii. Situația la finele celei de a doua decade a anului arată că reparațiile la tractoare fuseseră executate în proporție de 81,9 la sută, la pluguri 75,1 la sută, la semănători pentru păioase 73,6 la sută, semănători pentru porumb, 84,9 la sută, cultivate, 73,6 la sută, iar grupe cu discuri 90,2 la sută. La aceeași dată, un număr de 15 S.M.T. (13 numai din regiunea Dobrogea) aveau pregătite întregul parc de mașini și tractoare cu care vor lucra în campania de primăvară.

Stadiul avansat al reparațiilor în această regiune rezultă din preocuparea existentă aici pentru esalonarea lor în tot cursul anului, și nu numai iarna — practică pe care ne străduim să o generalizăm. Ritmul de lucru trebuie însă intensificat, avînd în vedere faptul că într-un număr de regiuni ca Brașov, Cluj, Iași, Bacău, Suceava și București, rezultatele se situează sub nivelul mediei pe țară. Foarte anevoios merg treburile în S.M.T. Curtici, Timava, Dej, Grădiștea, Vlădeni.

O analiză atentă arată că toate unitățile au create posibilități să execute în termen întregul volum de reparații și revizii planificate. Departamentul mecanizării și consiliile agricole regionale au luat o serie de măsuri în scopul intensificării ritmului de lucru. Pentru tractoare, în special, s-a indicat refacerea planificării anterioare și reorganizarea, în consecință, a muncii pe ansamblul fiecărei stațiuni și la fiecare post. Derivat de aici sarcina pentru conducerea tuturor S.M.T. — și în primul rînd ale celor rămase în urmă — de a-și folosi în procesul de reparații și întretineri atît în atelierele de la centru, cît și la brigăzile pe tot tractoriștii neangajați la lucrările din cîmp sau la alte munci necesare. Este principala rez-

zervă de forțe pentru creșterea ritmului de lucru. Procedîndu-se astfel, și folosindu-se cu mai multă economicitate suprafețele de producție și utilajele, se poate mări numărul posturilor și se poate organiza munca în două schimburi.

În același timp, ritmul de lucru va crește simțitor prin rezolvarea mai operativă a problemei aprovizionării cu materiale și piese de schimb. Există în această privință surse eficiente rezerve și în unități. Pe baza experienței acumulate, s-a recomandat să se lărgească sortimentul pieselor care se recondiționează. De exemplu, la fuzeta tractorului Universal 650 — reper cu care aprovizionarea este foarte deficitară — s-au dat indicații ca, pe plan local, să fie confecționat axul orizontal, care să se preseze în locul celui rupt. Se pot recondiționa, de asemenea, axele planetare, carcasa punții din spate și multe alte piese. Pe lîngă documentația difuzată, tehnologia a fost explicată cadrelor de conducere din S.M.T. cu prilejul schimburilor de experiență care au avut loc în perioada organizării reparațiilor.

Folosirea deplină a tuturor acestor posibilități constituie o sarcină de prim ordin pentru colectivele de muncă din toate stațiunile de mașini și tractoare, orice nerespectare

a măsurilor stabilite aducînd serioase prejudicii desfășurării procesului de producție. Totuși, măsurile amintite cu privire la recondiționări rezolvă numai parțial problema pieselor de schimb. Este neapărat nevoie ca și uzinele și fabricile să livreze în intervalul prevăzut, precum și în cantități și sortimentele cerute, piesele de schimb contractate. În mod cu totul deosebit se simte nevoia intrării în circuit de aprovizionare a pionierilor din cutia de viză „Tractorul”, a discurilor de ambreiaj, traverselor frontale, fuzetelor de la tractoarele Universal 650 etc. (produse de Uzinele de reparații din semi-fabricatele livrate de Uzinele mecanice Plopieni și altele).

Tot în scopul creșterii ritmului de lucru și al asigurării unei calități superioare anul acesta a fost extinsă, în 155 de unități, metoda organizării reparațiilor în flux și a fost introdus un sistem de control mai judicios, stabilindu-se ansamblele care se verifică bucată cu bucată și cele la care verificarea se face prin sondaj. Rezultatele depind acum de răspunderea cu care se aplică toate aceste măsuri și de eficacitatea controlului pe care trebuie să-l facă serviciile S.M.T. din cadrul consiliilor agricole regionale. A fost luată, de acum, o inițiativă început activitatea un colectiv larg format din specialiști de la Uzinele „Tractorul”, de

la Institutul politehnic și de la consiliul agricol, care controlează și ajută unitățile să asigure un ritm ridicat și o calitate superioară a reparațiilor. Este o măsură care tre-

bule folosită acum în toate regiunile. Fiecare zi de întîrziere la reparații, fiecare lucrare de mîntuială costă tone de produse.

Aventurile literaturii de aventuri

Trebuia să nălmitească e cu totul altceva. Că se scrie astăzi și mai ales aici pe lîngă literatură de calitate și multă maculatură polițistă. Gustul pentru senzațional în rapidă creștere este însoțit de o înmulțire în proporție geometrică a acestui epigonism editorial, numit mai exact manufactură de joasă speță. Exemplele sînt la îndemînă. Iîngă noi, chiar dacă vom ilustra cu nume de alurea, Conan Doyle, marele maestru al literaturii polițiste obișnuite în clude prolificității sale literare doar o onestă medicocritice materială pe cînd un Edgar Wallace, cu nenumărate exagerări, un epigon al celui dintîi, a devenit în scurta vreme unul dintre cei mai bogalți oameni ai Albionului. Cerearea mare și oleria...

Cu o lectură pe care o poți numi pe degeat oricînd se poate încumeta să scrie o carte pasabilă. De obicei romanul începe (ca și filmul de gen de pe ecran) la un serial de pe ecranul mic) cu un spectru violet care îngrozește o casă, cu un foc de revolver pornit de după colț, cu un cadavru găsit — tocmai cînd te duceai după țigări — pe stradă și continuă, cu asasinat, prin arsenic, cu

cravata făcută streang sau mai știu eu ce. În ultima pagină se atîă și misticoșul autor al orozilor abominabile în persoana unui candid colecționar de fluturi sau de antichități, un avocat sau un senil naturalist. După două, trei romane clifite cu sîufletul la gură trucid e dovedit și gustul nostru pentru excepțional și aventură e vestejite de această aprehensiune imediată.

Riscăm să ne contrazicem? De loc. Stau mîturile ilustrai autori ai genului. Și la Poe, și la Hoffmann, și la Dürrenmatt, detectiv capital al manierei amintite, întriga, lasă loc observațiilor psihologice subtile — deci condiții esențiale a oricărei mari literaturi — și, în plus, literatura acestora spută mult și cu multe. El nu au ambliă să explice tot, ci ne lasă nouă plăcere să continuăm mental cartea după închiderea ei, să eliberăm ipoteze noi și tot atît de pozibile, să facem deci și o utiliză gimnastică intelectuală. Deci fără talent... Atîtfel uitarea titlurilor ce urmează ultimel pagini e o dreaptă judecată estetică și etică — pe care o merită oricare epigonism. Și vreau nu vreau puțicic amintiri au tîr-tîr fel dreaptate.

BLITZ

Recunoașteți în fotografie o stațiune pentru alimentarea autofechiculelor cu cele necesare drumului; o stațiune obișnuită, cum întîlnim uneori în călătoriile noastre prin țară. Cea din fotografie poartă numărul 98 și este plasată în Piața Unirii. Și totuși, mic numărul, aici locul unde se atîă n-au scos-o în evidență, făcînd-o „eroina” acestei micronsemnării, ci cu totul altceva, ceva care s-a petrecut într-un clipă de zile. ...Orele 14.25. Un autoturism stopează în fața stației. ...Ceva benzină, vă rog, se adresează șoferului. ...Peste o jumătate de ceas, acum dăm în primire, cataloagele cineva să-l răspundă. ...Sînt foarte grăbit, solicitați șoferul. Și apoi, mai sînt cîndva minute, în două minute cu mine ați terminat. ...Dar ce, n-ai primit odată, li apostrofează cu arțag vînzătorul (care se numește Ion Mirza Dumnezcu și îi sau Cristos din morți și nu-l dau. După care urmează un întreg șir de invective la adresa stîntilor din calendar. ...Peste cîteva minute, la o altă stațiune (numărul 197) la leștea din București, spre Alexandria.

— Un litru de ulei, vă rog. — Imediat, cu plăcere, din care dîm. Amabilitatea vînzătorului (Viorel Petrescu) ne dă curaj să-i punem și o întrebare „suplimentară”. — Spuneți-mi cum procedați la priză cu darea în primire. — Normal, între 14,00-15 ar trebui să închidem vînzarea pentru această operație. Noi, însă, preluăm schimbul din mers. Ca-n producție. Mai mult de 5 minute, cel mult 10, nu durează. În general ne străduim să nu-l facem pe client să aștepte. E de datoria noastră să ne purtăm frumos cu el. Și-apoi, avem și interesul să facem vînzare.

— Nu erau încă vil în memorie cuvintele ce-luialat vînzător, altitudinea lui arțgoasă, pus venic pe cerări, de parcă n-ar fi în deplînt o muncă pe care era dator să-o facă. Un ultim amănunt: ambii vînzători sînt tineri, de vîrstă apropiată. Ce mare distanță etico-morală li desparte însă!

I. ANDREITĂ

CINEMATOGRAFE

- RAZBOI ȘI PACE** (serie I-a) rulează la Patra (orele 9, 12, 15, 18, 21).
- DIMINETILE UNUI BĂIAT CUMINTE** rulează la Victoria (orele 9, 11, 15, 19, 23, 27, 31, 35, 39, 43, 47, 51, 55, 59, 63, 67, 71, 75, 79, 83, 87, 91, 95, 99, 103, 107, 111, 115, 119, 123, 127, 131, 135, 139, 143, 147, 151, 155, 159, 163, 167, 171, 175, 179, 183, 187, 191, 195, 199, 203, 207, 211, 215).
- LUMEA MINUNATĂ A PRATILOR GRIMM** rulează la Festival (orele 9, 12, 15, 18, 21) Modern (orele 10, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30, 33, 36, 39, 42, 45, 48, 51, 54, 57, 60, 63, 66, 69, 72, 75, 78, 81, 84, 87, 90, 93, 96, 99, 102, 105, 108, 111, 114, 117, 120, 123, 126, 129, 132, 135, 138, 141, 144, 147, 150, 153, 156, 159, 162, 165, 168, 171, 174, 177, 180, 183, 186, 189, 192, 195, 198, 201, 204, 207, 210, 213, 216, 219, 222, 225, 228, 231, 234, 237, 240, 243, 246, 249, 252, 255, 258, 261, 264, 267, 270, 273, 276, 279, 282, 285, 288, 291, 294, 297, 300, 303, 306, 309, 312, 315, 318, 321, 324, 327, 330, 333, 336, 339, 342, 345, 348, 351, 354, 357, 360, 363, 366, 369, 372, 375, 378, 381, 384, 387, 390, 393, 396, 399, 402, 405, 408, 411, 414, 417, 420, 423, 426, 429, 432, 435, 438, 441, 444, 447, 450, 453, 456, 459, 462, 465, 468, 471, 474, 477, 480, 483, 486, 489, 492, 495, 498, 501, 504, 507, 510, 513, 516, 519, 522, 525, 528, 531, 534, 537, 540, 543, 546, 549, 552, 555, 558, 561, 564, 567, 570, 573, 576, 579, 582, 585, 588, 591, 594, 597, 600, 603, 606, 609, 612, 615, 618, 621, 624, 627, 630, 633, 636, 639, 642, 645, 648, 651, 654, 657, 660, 663, 666, 669, 672, 675, 678, 681, 684, 687, 690, 693, 696, 699, 702, 705, 708, 711, 714, 717, 720, 723, 726, 729, 732, 735, 738, 741, 744, 747, 750, 753, 756, 759, 762, 765, 768, 771, 774, 777, 780, 783, 786, 789, 792, 795, 798, 801, 804, 807, 810, 813, 816, 819, 822, 825, 828, 831, 834, 837, 840, 843, 846, 849, 852, 855, 858, 861, 864, 867, 870, 873, 876, 879, 882, 885, 888, 891, 894, 897, 900, 903, 906, 909, 912, 915, 918, 921, 924, 927, 930, 933, 936, 939, 942, 945, 948, 951, 954, 957, 960, 963, 966, 969, 972, 975, 978, 981, 984, 987, 990, 993, 996, 999, 1002, 1005, 1008, 1011, 1014, 1017, 1020, 1023, 1026, 1029, 1032, 1035, 1038, 1041, 1044, 1047, 1050, 1053, 1056, 1059, 1062, 1065, 1068, 1071, 1074, 1077, 1080, 1083, 1086, 1089, 1092, 1095, 1098, 1101, 1104, 1107, 1110, 1113, 1116, 1119, 1122, 1125, 1128, 1131, 1134, 1137, 1140, 1143, 1146, 1149, 1152, 1155, 1158, 1161, 1164, 1167, 1170, 1173, 1176, 1179, 1182, 1185, 1188, 1191, 1194, 1197, 1200, 1203, 1206, 1209, 1212, 1215, 1218, 1221, 1224, 1227, 1230, 1233, 1236, 1239, 1242, 1245, 1248, 1251, 1254, 1257, 1260, 1263, 1266, 1269, 1272, 1275, 1278, 1281, 1284, 1287, 1290, 1293, 1296, 1299, 1302, 1305, 1308, 1311, 1314, 1317, 1320, 1323, 1326, 1329, 1332, 1335, 1338, 1341, 1344, 1347, 1350, 1353, 1356, 1359, 1362, 1365, 1368, 1371, 1374, 1377, 1380, 1383, 1386, 1389, 1392, 1395, 1398, 1401, 1404, 1407, 1410, 1413, 1416, 1419, 1422, 1425, 1428, 1431, 1434, 1437, 1440, 1443, 1446, 1449, 1452, 1455, 1458, 1461, 1464, 1467, 1470, 1473, 1476, 1479, 1482, 1485, 1488, 1491, 1494, 1497, 1500, 1503, 1506, 1509, 1512, 1515, 1518, 1521, 1524, 1527, 1530, 1533, 1536, 1539, 1542, 1545, 1548, 1551, 1554, 1557, 1560, 1563, 1566, 1569, 1572, 1575, 1578, 1581, 1584, 1587, 1590, 1593, 1596, 1599, 1602, 1605, 1608, 1611, 1614, 1617, 1620, 1623, 1626, 1629, 1632, 1635, 1638, 1641, 1644, 1647, 1650, 1653, 1656, 1659, 1662, 1665, 1668, 1671, 1674, 1677, 1680, 1683, 1686, 1689, 1692, 1695, 1698, 1701, 1704, 1707, 1710, 1713, 1716, 1719, 1722, 1725, 1728, 1731, 1734, 1737, 1740, 1743, 1746, 1749, 1752, 1755, 1758, 1761, 1764, 1767, 1770, 1773, 1776, 1779, 1782, 1785, 1788, 1791, 1794, 1797, 1800, 1803, 1806, 1809, 1812, 1815, 1818, 1821, 1824, 1827, 1830, 1833, 1836, 1839, 1842, 1845, 1848, 1851, 1854, 1857, 1860, 1863, 1866, 1869, 1872, 1875, 1878, 1881, 1884, 1887, 1890, 1893, 1896, 1899, 1902, 1905, 1908, 1911, 1914, 1917, 1920, 1923, 1926, 1929, 1932, 1935, 1938, 1941, 1944, 1947, 1950, 1953, 1956, 1959, 1962, 1965, 1968, 1971, 1974, 1977, 1980, 1983, 1986, 1989, 1992, 1995, 1998, 2001, 2004, 2007, 2010, 2013, 2016, 2019, 2022, 2025, 2028, 2031, 2034, 2037, 2040, 2043, 2046, 2049, 2052, 2055, 2058, 2061, 2064, 2067, 2070, 2073, 2076, 2079, 2082, 2085, 2088, 2091, 2094, 2097, 2100, 2103, 2106, 2109, 2112, 2115, 2118, 2121, 2124, 2127, 2130, 2133, 2136, 2139, 2142, 2145, 2148, 2151, 2154, 2157, 2160, 2163, 2166, 2169, 2172, 21

Undeva în spatele frontului: o școală deschisă într-o regiune din Angola pe care patrioții au eliberat-o

Tensiune la Managua

Managua, capitala republicii Nicaragua, oraș cu o aparență calmă, dată poate și de arhitectura sa unitară, a avut câteva zile aspectul unui câmp de bătălie. Pe străzile principale au răsunat focuri de armă; la palatul prezidențial au fost masate tancuri și piese de artilerie; avioane militare au patrat deasupra orașului și au mitraliat periferiile sale. Zeci de oameni au fost omorâți, sute — răniți. Se ignoră numărul real al victimelor din rândurile populației civile care, după unele agenții, ar putea fi de ordinul sutelor.

Evenimentele își au punctul de pornire în reprimarea unei manifestații a opoziției în cadrul căreia s-au cerut condiții normale desfășurării campaniei electorale, la 5 februarie urmând să aibă loc alegeri prezidențiale. Opinia publică constată că susținătorii familiei Somoza vizează prelungirea profitabilei sale domnii, prin organizarea unei noi farse electorale.

Primul reprezentant al dinastiei a fost generalul Anastasio Somoza, dictatorul Nicaragui timp de 20 de ani — din 1936, data la care a preluat puterea până în 1956

când a fost asasinat. Intemeietorul a avut grijă să fortifice și materialmente „dinastia” acumulând o avere de peste 200 milioane dolari. Apoi, puterea a trecut automat asupra celor doi fii ai săi: Luis, investit președinte și Anastasio, care a moștenit numai numele tatălui, dar și vocația lui militară. El a devenit general și a preluat conducerea „Gărzii Naționale”, adică a aparatului represiv. Iată însă, că în 1963, spre surprinderea multora, Luis Somoza a anunțat subit alegeri prezidențiale. Acest eveniment, cu totul neobișnuit de zeci de ani în Nicaragua, voia să marcheze „liberalizarea” regimului, aspect nou în politica sa, menit să faciliteze accesul la fondurile „Atlantice pentru progres”. „Liberalizarea” a fost, desigur, strict de circumstanță, iar alegerile un simulacru: unicul candidat era René Schick, devotat creației familiei Somoza. Fără nici o

emoție, René Schick a devenit președinte, iar Anastasio Somoza, adevăratul conducător al țării, prin păstrarea funcției de comandant suprem al Gărzii Naționale. După trei ani, Schick răposind a fost înlocuit la conducere de către actualul Guerrero, care se arată la fel de devotat ca și predecesorul său față de familia Somoza.

Partidul socialist din Nicaragua îl caracterizează astfel pe continuatorul dinastiei dictatoriale Somoza: „Anastasio Somoza reprezintă armata și este exponentul oligarhiei politice dominante care apără interesele monopolurilor nord-americane”.

Dar, pentru aparente „democratice”, a fost admis drept concurent și un reprezentant al opoziției. Mai multe partide politice, care s-au unit într-un front opoziționist pentru a lupta împotriva manevrelor familiei Somoza de perpetuare a domniei, l-au desemnat pe dr. Fernando A. Guerrero drept candidat în alegerile prezidențiale. Duminică trecută 5 000 de manifestații, care au ascultat în fața palatului prezidențial un discurs al candidatului oponent, au cerut să se pună capăt încercării armatei în campania e-

lectorală, protestind împotriva manevrelor care urmăresc să impună alegerea ca președinte a lui Anastasio Somoza. Poliția a tras în demonstrații ce s-au împrăștiat abia după intervenția aviației, continuând timp de două zile luptele de stradă în mai multe puncte din capitală. Urgent, președintele actualului guvernamental, Guerrero, aflat în campanie electorală, a fost chemat la Managua pentru a lua măsurile necesare „de restabilire a situației”. Represivitate oficialitățile au aruncat vina pentru sângeroasele evenimente asupra candidatului opoziției care „i-a îndemnat pe partizanii săi să sîdizeze forța publică”. În consecință, după cum relatează agențiile de presă, autoritățile se dedau acum la măsuri represive împotriva liderilor opoziției.

Decl. la prima revendicare a populației — neamestecul armatei în campania electorală — actuala junte, fie ea în stare de provizorat, a răspuns prompt declanșând o teroare sîngeroasă. De unde se poate presupune că la cea de-a doua revendicare — alegerea liberă a unui președinte — răspunsul va fi același.

VIORICA TĂNĂSESCU

Kinshasa va găzdui reuniunea O. U. A. ?

Inundații catastrofale în Brazilia

Peste 1000 victime ● Continuă ploile torențiale ● Raționalizarea curentului electric la Rio de Janeiro

Asupra orașului Rio de Janeiro și a regiunilor învecinate continuă să cadă ploile torențiale, care au făcut ca toate râurile din această zonă să se prezepte.

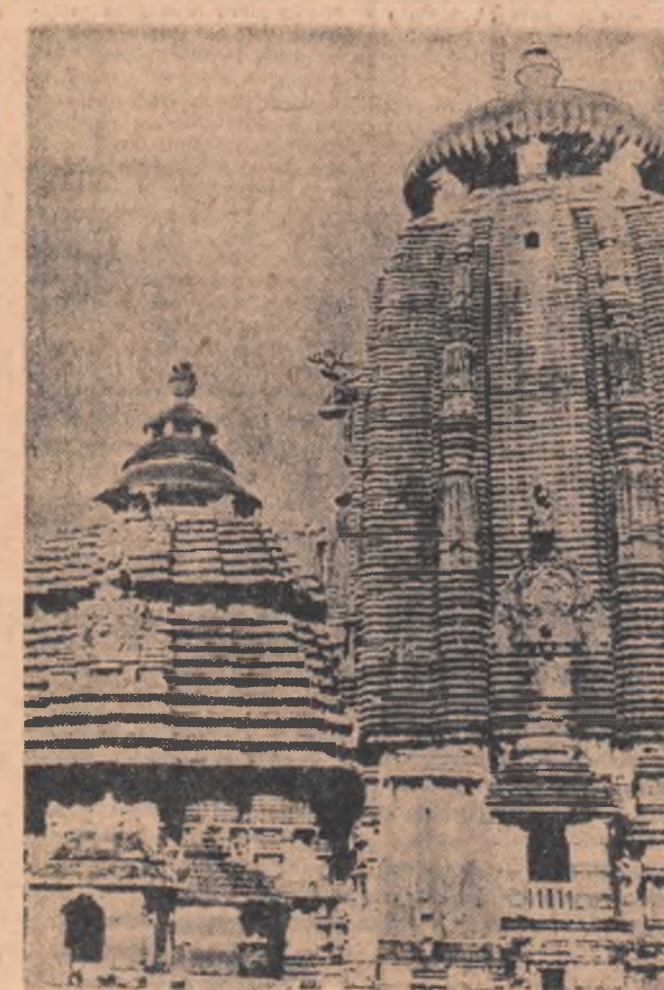
Nici până în prezent nu au putut fi evaluate pagubele materiale și numărul victimelor provocate de această catastrofă, de proporții mai mari decât cea petrecută în aceeași perioadă a anului trecut.

Orașul Rio de Janeiro se află în întregime datorită măsurilor de raționalizare a curentului electric. Automobilele circulă numai pe anumite străzi și cu mare precauție. Numeroase stații de radio și televiziune și-au încetat emisiunile, iar cele care continuă să funcționeze difuzează fără întrerupere mesaje privind victimele și pagubele provocate de inundații. Birourile, magazinelor, uzinelor, restaurantelor etc., sînt luminate cu lămpi de bujie, petrol sau cu lumini. Dar, în ciuda ploilor persistente, aeroporturile, gările și porturile își continuă activitatea. După cum relatează agenția France Presse, în statul Rio perspectivele sînt alarmante, deoarece inundațiile s-au întins dincolo de kilometrul 54 pe șoseaua Rio de Janeiro—Sao Paulo unde au fost, de asemenea, semnalate victime.

Guvernul a mobilizat numeroase unități militare și corpuri de pompieri, precum și echipe de muncitori și funcționari pentru a da ajutorul necesar sinistratilor. Marți, în tot cursul zilei, elicopterele militare au transportat pe sinistratii și au aprovizionat grupurile izola-

te. Apele fluviilor Pirai și Coroado continuă să crească în timp ce fluviul Paraíba și-a revărsat apele peste alte localități, inundând încă 60 de localități. Hidrocentrala de la Pereira Passos și cea de la Nilo Pezaba au fost paralizate, fără perspectiva de a fi reparate în funcțiune curînd. Serviciile meteorologice braziliene anunță, în continuare, vreme instabilă și ploii torențiale atât în statul Rio, cât și în sudul statului Minas Gerais.

Desi nu se cunosc încă pagubele materiale și numărul victimelor, autoritățile consideră că peste o mie de persoane și-au pierdut viața.

Astăzi este sărbătoarea națională a Republicii India. Fotografia noastră înfățișează un străvechi monument de artă indiană

N. Podgornii la Roma

Cu prilejul vizitei de stat pe care o face în Italia Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., președintele Italiei, Giuseppe Saragat, a oferit în seara zilei de 24 ianuarie o recepție.

Salutînd prezența oaspetelui sovietic, președintele Italiei a subliniat că această înfățișare are ca scop să apropie și mai mult popoarele Italiei și Uniunii Sovietice.

În cuvîntul de răspuns, Nikolai Podgornii a relevat atmosfera de bunăvoință și de o mai bună înțelegere care începe să se statornicească între U.R.S.S. și Italia, precum și faptul că, în ultimii ani, aceste relații au căpătat, în deosebi în domeniul colaborării economice și tehnico-științifice, o dezvoltare favorabilă.

Guvernul a mobilizat numeroase unități militare și corpuri de pompieri, precum și echipe de muncitori și funcționari pentru a da ajutorul necesar sinistratilor. Marți, în tot cursul zilei, elicopterele militare au transportat pe sinistratii și au aprovizionat grupurile izola-

Ajutor... rentabil

Ian Smith e cunoscut ca un om cu o fire închisă, rece. Și totuși, cu prilejul mesajului de Anul Nou, acum câteva săptămîni, ascultătorii radiodifuziunii sud-rhodesiene au putut sesiza emoția cu care premierul vorbea despre bunii prieteni într-un rasism, autoritățile de la Pretoria. Cu glasul tremurat, Smith spunea: „În zile dificile, cînd înfruntăm un veritabil blocus, prietenii noștri din Republica Sud-Africană ne oferă un ajutor dezinteresat... Este un gest de o rară bunăvoință”.

La Salisbury a șocat doar emotivitatea surprinzătoare a rezervatului Smith. De elogii la adresa Pretoriei nu se duce lipsă. De cînd cu sancțiunile economice recomandate la O.N.U. presa sud-rhodesiană nu scapă nici o zi să nu ridice în slăvi „bunăvoința” prietenilor sud-africani. Iată, însă, că în corul osanelor a apărut o disonanță. Cel mai influent ziar din capitala sud-rhodesiană, SUN a publicat o informație bazată pe date furnizate de „cercuri economice foarte competente”. Reiese, astfel, că prețul la care compania comercială sud-africană „Park” livrează petrol Rhodesiei de sud este cu 75 la sută mai mare decît cel cu care era achiziționat în mod normal, înainte de a se recurge la sursele sud-africane. În același timp, prețul la care sud-africanii cumpără tutumul sud-rhodesian a scăzut cu aproape 50 la sută. Nevoia să recurgă la furniturile de petrol din R.S.A. și să-și vină la preț scăzut tot în Africa de sud aproape întreaga cantitate de tutun produsă sud-rhodesienii constată că bunii lor „amici” de la Pretoria profită de situație în modul cel mai lipsit de eleganță. Mai precis, SUN informează că de la 1 august și pînă la 31 decembrie 1966 companiile sud-africane au realizat numai prin „operațiunile prietenești” la capitalele amintite, profituri suplimentare de 4 000 000 lire sterline.

De unde se vede că, vorba lui Smith, „ajutorul dezinteresat” practicat de „bunăvoinții” de la Pretoria este rentabil.

E. R.

pe scurt

PRIMIRE FURTUNOASĂ

● CONTINUINDU-ȘI călătoria în Noua Zeelandă, șeful guvernului sașonez, generalul Ky, a sosit marți seara la Auckland, unde a fost întâmpinat de sute de demonstrații, care protestau împotriva venirii lui. Ca și în celelalte orașe, manifestații își exprimau protestul față de războiul din Vietnamul de sud și împotriva participării țării lor la acest război. Agenția Reuter relatează că, în timpul demonstrațiilor din Auckland, Ky și persoanele care îl însoțeau au scăpat cu greu de furia mulțimii. Unul din aghitanții săi a fost lovit cu o câlmară plină cu cerneală. Importante forțe polițienești, folosind cîini, au intervenit pentru a-l împărștia pe demonstrații.

● DUPĂ cum anunță agenția Antara, la Djakarta, a fost arestat marți Djoko Sudjono, membru al Secretariatului Comitetului Central al Partidului Comunist din Indonezia.

SENATORUL AMERICAN, ROBERT KENNEDY A ÎNCEPUT UN TURNEU „DE INFORMARE” ÎN CAPITALILE UNOR ȚĂRI DIN EUROPA OCCIDENTALĂ

La Londra, Robert Kennedy, va avea întîlniri, deci cu primul ministru britanic, Harold Wilson, cu Edward Heath, liderul partidului conservator, cu ministrul de externe britanic, George Brown, precum și cu alți parlamentari britanici. Simbatic, Robert Kennedy va pleca la Paris unde urmează să se întâlnească cu președintele Franței, de Gaulle.

● NOUA Constituție braziliană a fost promulgată marți de senatorul Auro de Moura Andrade, președintele Senatului, în cursul unei ședințe solene, a parlamentului, la care au participat toți membrii guvernului, precum și vicepreședintele republicii, Jose Maria Alkmin. (Constituția a fost aprobată de Congres în noaptea de simbioză spre dimineață).

PATRUPEZI CELEBRI

● CINIȘI sînt, se pare, puși pe descoperiri. După celebrul patrupeze care a găsit în Anglia mult căutata cupă Jules Rimet, dispărută în preajma campionatului mondial de fotbal, un alt cîine, mai modest decît predecesorul său, s-a născut să descopere o comoară. În timp ce își bălănea cîinele leșat în lanul peșonarului Martin Fenev, dintr-un sat din nordul R.F.S.R., a observat că animalul scormonește pămîntul din jur, scoțînd la suprafață o monedă de aur. Fenev a început să sapa și, după puțin timp, a găsit un vas de pămînt plin cu monede de aur și argint. Comoara a fost depusă la Banca de Stat, cîinele a primit o mîncare de zile mari, iar stîmpatul s-a ales cu o bună recompensă.

Loteria companiei „Ford”

Dificultățile prin care trece industria automobilistică britanică suplimentar de... sînt determinate de producători să găsească un nou și noi forme de stimulare și intensificare a vânzării. Un, nu lipsită de ingeniozitate, a fost inițiată de diriguitorii companiei „Ford” din Anglia. Compania i-a investit pe toți cei 61 000 salariați ai săi — muncitori, tehnici-

eni, funcționari de toate gradele — cu titlul de „salariați de rezervă” de automobile. El sînt însărcinați să facă propagandă printre prietenii, rudele, vecinii și toate cunoscuții lor, pentru produsele vînzătoare. Fiecare salariat al uzinei a primit instrucțiuni scrise asupra felului în care trebuie să acționeze pentru a-l

convinge pe eventualii clienți. Toți acei care sînt convinși să cumpere un „Ford”, prim care participă la o loterie cu tragere bi-lunată. Loteria împarte la fiecare două săptămîni diferite premii în bani și obiecte. Printre acestea sînt... un „Ford”.

V. S.

Cheia problemei

Liniștea și pitorescul reședinței de la Chequers a primului ministru britanic, aflată în apropierea Londrei, nu au constituit, se pare, factori îndeașina de stimulare pentru ca ministrul de finanțe al Angliei, Franței, Statelor Unite, Germaniei occidentale și Italiei să ajungă la o poziție comună în complicatele probleme monetare care frămîntă sistemul financiar occidental. Iar reuniunea în formație completă, „a celor 10” (cu participarea în plus a Japoniei, Belgiei, Olandei, Suediei și Canadei), în curs de desfășurare tot în capitala britanică, nu prilejuiește-nici ea o atmosferă prea destinată.

Redactarea comunicatului final după reuniunea „celor cinci” a constituit o grea încercare, dar fiind punctele de vedere divergente. Cum era și de așteptat, ministrul francez al finanțelor, Michel Debré, a folosit acest prilej pentru a critica, din nou, politica monetară a Statelor Unite și a Angliei, cu toate că nu au trecut decît câteva zile de cînd luate aceeși poziție într-un amplu discurs. Replica nu s-a lăsat așteptată și titlularul departamentului englez al finanțelor,

James Callaghan, a afirmat că Anglia se împotrivesc creșterii prețului aurului. Chiar dacă cîvîntul Franța nu a fost roșit, toată lumea a înțeles că James Callaghan se referă la propusa reformă franceză a sistemului monetar occidental, care prevede, printre altele, o reevaluare a prețului aurului. Această cerință pe care recenta reuniune de la Haga a ministrilor de finanțe din țările Pieței comune a apreciat-o ca nefiind de foarte strictă actualitate, rămîne totuși cheia

cheilor, atît în problemele monetare cît și în ceea ce privește adeziunea Angliei la Piața comună. În această privință este semnificativ un articol apărut în LE MONDE în care se arată că cel mai sigur test al dorinței Angliei de a adera la Piața comună, este poziția sa în problemele monetare. Ziarul precizează că atitudinea față de reforma sistemului monetar occidental și a rolului lirei sterline pe piața financiară internațională vor putea indica oficialităților de pe malurile Senei dacă guvernul domnului Wilson a ales calea colaborării cu Europa occidentală, liberîndu-se de anumele dependențe față de Statele Unite. Tocmai de aceea presa franceză, ca și cea engleză, acordă, în aceste zile un loc de frunte unor probleme aride ca cele privind sistemul monetar, în contextul vizitei întreprinse la Paris de premierul englez și ministrul său de externe. Desigur, ca în orice sondaj

diplomatic, partenerii nu arună de la început cărțile pe masă, rezervîndu-și atuurile pentru fazele hotărîtoare ale discuțiilor. Toată lumea este însă de acord că aurul, și din nou aurul, mai exact, prețul aurului, constituie o cheie în actualul discuții interoccidentale. Cel mai recent indicu în acest sens este reluarea insistenței de către reprezentantul francez, la reuniunea „celor zece” în desfășurare la Londra, a tezelor despre necesitatea reevaluării prețului aurului. „Președintele de Gaulle — arată informatul cotidian vestgerman FRANKFURTER RUNDSCHAU — are un motiv să dorească o ridicare a prețului aurului. El s-ar servi de această manevră pentru a pericepe Marii Britanii un preț în schimbul admiterii sale în Piața comună. Industria franceză consideră că numai în aceste condiții ar putea face față concurenței industriei britanice în cadrul Pieței comune. Firește de Gaulle s-ar mulțumi dacă premierul Wilson ar întreprinde în momentul de față o devalorizare a lirei sterline cu aproximativ 20 la sută. În a-

cest caz economia Franței ar putea dobîndi avansul pe care-l dorește”.

Problema nu se limitează la un cadru strict economic, circumscris doar interesului specialiștilor, caracterul său politic reieșind și din faptul că Germania occidentală, după cum precizează tot FRANKFURTER RUNDSCHAU se opune mîririi prețului aurului, dat fiind că ea nu a preschimbat în aur, dolari, pentru a nu agrava hemoragia aurului din rezervele Statelor Unite de la Forț Knox.

Iar dacă mai era anevoie de o subliniere a corelației dintre cerele. Franței în domeniul financiar și ansamblul poziției Parisului în relațiile cu Washingtonul, este interesantă remarca specialiștilor în materie de la LE FIGARO care scrie: „Ceea ce domnul Michel Debré combată prin intermediul propunerii monetare americane, este tutela Washingtonului”.

Acesta este fondul problemei și de aici provine și amploarea disputelor care va mai face să mai curgă încă multă cerneală.

SERGIU BRAND

Insemnări din R. P. Polonă

Cracovia —

Nowa Huta : un simbol

Se împlinesc 18 ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între România și Polonia, document de seamă al legăturilor multilaterale româno-polone.

Cracovia e un oraș muzeu care și-a conservat înfățișarea veche cu riguroza respectului nemărginit pentru tradiție, o tradiție al cărei secol XIV a fost marcat încoronării, în castelul Wawel de pe malul Vistulei, a regelui Władysław Lokietek. Fîin în secolul XVII orașul a fost capitala Poloniei. Respirația istoriei a lăsat zădărnice urme cenușii, orășul întreg e de un calm solemn și poartă de la înmormîntarea unui înalt funcționar pensionat. Străzile liniștite, turnuri verzi de coșcași, în centru marea piață cu biserică gotică Mariană, monumentul lui Mieczewicz, colonadele „Sukienice” („postăvăria”), piațoul pieții, la ora 8 dimineața acoperit de marea alb-cenușie a norumbelilor înfometați, ațerziți în gria bătrînilor și copiii cărora li se adaugă, copliăriți, turizii — amatori superficiali de curiozități. Din turnul de 81 metri al bisericii trîmbișului cracovian sună orele zilei — obicei cu originea într-un fapt din urmă cu sute de ani. Amatori de anticărli, degustătorii vechimii patinate au la îndemînă, în Cracovia, nenumărate porți a căror mingire să-l poată ferici amintindu-și nostalgice: „Et in Arcadia ego”. În emblema artistică a orașului se inseru, pe unul din locurile de frunte „Dama cu nevastă” a lui da Vinci, uluitorul altar Wit Stwos, considerat cel mai prețios trîmbiș gotic din Europa, colecția de sumptuoase tapiserii și goblene (multe arsurii) din Wawelul păzit de uriașul clopot din bronz, aur și argint de 18 tone (numai limba are o greutate de 360 kg!) în care zac armele capturate ale învingătorilor.

Dar Cracovia este totodată orașul înaltei tradiții de învățămînt universitar, orașul-mată al științei poloneze patronat de vestita Universitate Jagellonă, fondată în 1364 de Cazimir cel Mare. În 1963 această venerabilă instituție găzduia 18.500 de ucenici ai științei.

În ansamblul tradiției cracoviene cea reprezentată de acest prestigios așezămînt de știință ni se pare a fi legătura cea mai expresivă cu ritmul contemporan al vieții. Deasupra Cracoviei vibrează în arcuri sonore pulsul tînar al industriei moderne de la Nowa Huta, vecinul simbolic al bătrînului oraș universitar. Concentrată în valoriile unui simbol, se poate spune că înflorirea științei în secolele Cracoviei a cristalizat în tînarul combinat — expresie a dezvoltării puternice a industriei contemporane. La Nowa Huta lucrează 30 000 de muncitori din care peste 8 000 de tineri. Vîrsta medie: 34 de ani. Adevărate jaloane care vorbesc despre dimensiunile spirituale ale vieții din tînarul oraș-combinat din arterele căruia anual curg 3,5 milioane tone de oțel. Orașul care are acum 130 000 de locuitori își prevede, pentru 1980, între 230—250 000, adică mai bine de jumătate din actuala populație a vechii Cracoviei. În fața finală și prevăzută o producție de 5 100 000—5 500 000 tone oțel — auziție națională la realizarea căreia vor lucra 40 000 de oameni. Întînsă unei priviri cuprinzătoare această enormă coloană de oțel a anului 1980 pleacă din gura fierbinte a primului cuplor mare intrat în funcțiune la 22 iulie 1954. Ritmul de realizare a prevederilor planului este exprimat sugestiv de o operație comparativă: planul pe 1966 a fost de 3 ori mai mare decît producția în domeniul siderurgic toată Polonia înainte de război. Aici timpul se măsoară în oțel, ani marind de fapt evenimentele oțelului — acest singe al combinatului întins pe 12 km. p. dinamizînd tîhnita viață agrestă a 11 sate al căror locuitori, în marea lor majoritate, au pus umărul la construirea Nowel Huta.

Romanticii își amintesc cu nostalgie perioada de început, cînd proprietarii de cal cîștigau foarte bine, animalele prezentînd atunci o adevărată „forță de producție” din plin utilizată. De la transportul cu cal la colana de oțel a anului 1980 e o distanță pe care siderurgiștii Nowel Huta o evaluează cu prețul muncii lor.

Alături noului oraș, bătrîna Cracovia veghează clipind mirată cu un ochi somnolent. Singele ei tînar — ucenicii științei din marea universitate — pulsează consonant cu ritmul oțelului, E o armonie dinamică ce sparge plăcerile tabloului ale turistului amator de anticărli.

C. STĂNESCU